

Mittenwaldo liet.kolonijos sienin.laikraštis.

Nr.5 /17/.

Mittenwaldas, 1946.II.2.

II metai.

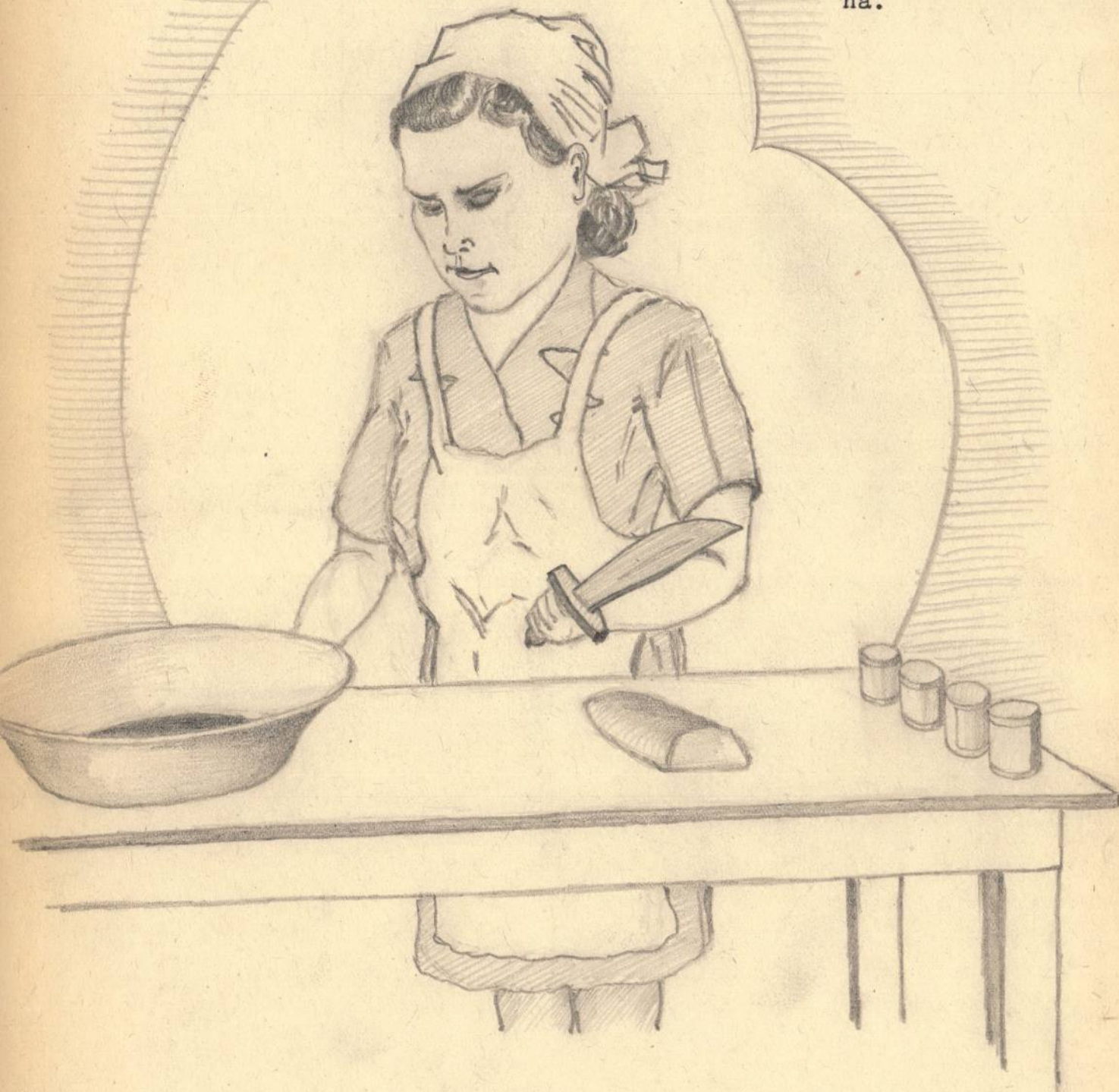
To nedarykim!

Keletą kartų teko girdėti kai kurių mūsų vyrų pasikalbėjimus su svetimtaučiais. Pagal jų išsireiškimus jie atrodo esą labai nepatenkinti, kad yra lietuviai, o ne kitos tautybės ir panašiai.

Galimas dalykas, kad jie tai daro ne visai samoningai, būdami išgėrę ar norėdami tuo pasigerinti svetimtaučiams, su kuriais bendrauja. Tačiau, šiaip ar taip, kas taip daro, žemina ne tik save, bet ir lietuvių vardą bei toks pilietis neturėtų pykti, jei jis ir būtų kitų lietuvių traktuojamas kaip svetimtautis. Kas nenori būti tokiu, koku jis gimė, tam ir nereiktų įrodinėti, kad jis nevertas to vardo. Taigi, kas nenori būti lietuviu, tegu geriau ir nebūna; o būdamas tokiu, tegu pagalvoja, kad už savo elgesį yra atsakomingas prieš visą tautą. Tik lietuvis-dvasios vargšas nesididžiuoja savo tauta ir jos praeitimi, kuri yra daug kartų didingesnė ir kilnesnė, negu daugelio kitų ir žymiai skaitlingesnių tautų. Tikrai negeras tas paukštis, kuris teršia savo lizdą.

Sp.

Mūsu virēja gera be galo:
Visus geriausiai kasdien
maitina,-
Visiems po lygiai viską pa-
dalo:
Darbsčiuosius maistu, tingi-
nius keiksmu ji pavaiši-
na.

Virēja darbo metu...

Kuo skundžiasi mūsų virėja.

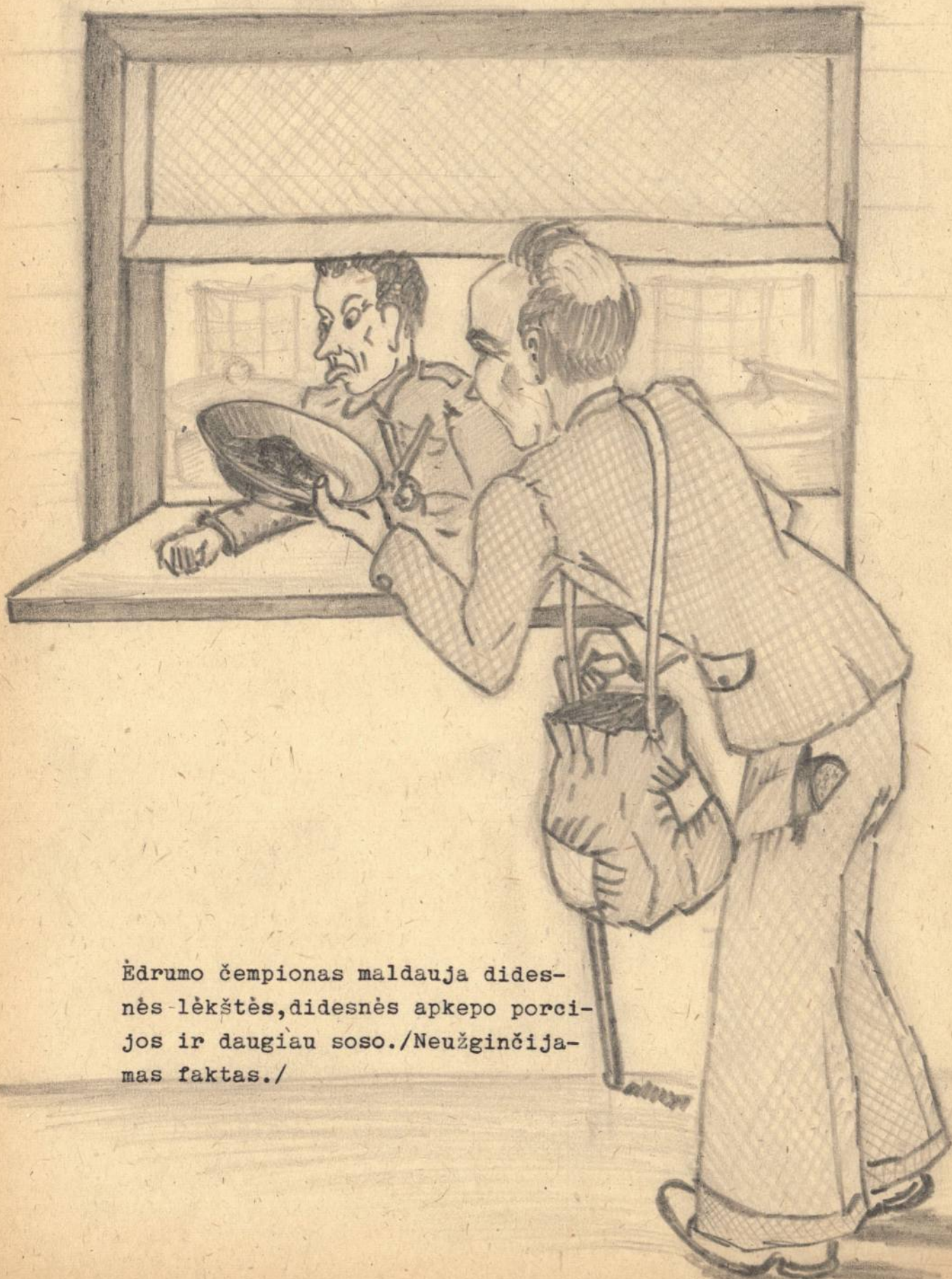
"Benamio Dalios" bendradarbis turėjo progos pasikalbėti su mūsų virtuvės vyriausiąja virėja p-lė Petrauskaite, kuri iškėlė keletą tikrai pagrįstų nusiskundimų dėl kai kurių stovyklos žmonių nerūpestingumo. P-lė virėja, pripažinusi, kad mūsų maitinimo padėtis dėl produktų trūkumo gali pablogėti, pasakė, jog valgių būtų galima palyginti, jei būtų virtuvei reikalingų įrankių. Tau kelis kartus esu prašiusi padaryti tarką. Ji labai mums reikalinga, nes turime, pav., ridikų, kuriuos su tarkavus galima būtų duoti kaip priedą prie bulvių. Iki šiol vis pasisekdavo gauti pasiskolinti tarką, bet dabar skolintojai atsisakė toliau paskolinti, nes esą tarka labai susidėvinti. Ir kitokių įrankių esu prašiusi padaryti, bet nežinau kodėl vis nepadaroma, nors tai labai paprastas ir daug laiko nereikalaujantis darbas. "Toliau p-lė virėja iškėlė mintį, kad mes turėtumėm daug taupiau naudoti maisto produktus. Pav., šiuo metu beveik kiekvienai vakarienei duodami sausainiai yra daugumoje išmėtomi, sutrupinami ar išmetami į atmatų baką. Juos reikėtų išduoti dėžėmis ilgesniam laikui, tada žmonės galėtų šiuos produktus sunaudoti dabar ar pasidėti vėlesniam laikui. Juk išduoti galima iš karto, o valgių sąrašuose žymėti kiekvieną kartą atskirai." Bulvėms tar kuoti mašina taip pat nesutvarkyta, - vietoj tarkuotų bulvių išeina dideli gabalai, kurie, pav., kugelio kepinui visiškai netinka. Nesutvarkytos keptuvės: vienoje, žiūrėk, kepinio viršus gerai iškepa, o apačia lieka žalia, kitoje - apačia puikiai iškepa, bet viršus būna netinkamas valgymui. Būtų gerai, kad kas nors specialiai rūpintųsi virtuvės inventoriaus sutvarkymu. Aš jau visada pasakyčiau ko reikia, ko trūksta ir ką reikia padaryti. Mūsų staliams ir šaltkalviams tikrai tas daug laiko neužimtų ir jų nenuvargintų", - baigė p-lė virėja, skubėdama prie keptuvės tikrinti kepinio.

J.

P.S. Anksčiau mūsų laikraštyje apie panašią netvarką jau buvo rašyta, bet į tai tereagavo tik vienas asmuo - elektromonteris S., kuris pats savo iniciatyva elektrinei keptuvei įtaisė jungiklius.

"B. Dalios" Redakc.

Nežēlojiet vienmer izsalkušam nespējniekam uzlikt uz šķivi
vairak isceptas galas merci!

Ēdrumo čempionas maldauga dides-
nēs-lēkštēs, didesnēs apkepo porci-
jos ir daugiāu soso./Neužginčija-
mas faktas./

D A B A R .

Tokios gražios ir baltos viršūnės pušų:
 Į jas atsižiūrėt negali.
 Tviska, žiba nuo saulės šviesių spindulių
 Deimantėliai maži.

Sidabru išdabino pievas, laukus
 Ir uolėtas viršūnes kalnų.
 Žiemos burtas šioj žemėj gražus-
 Jo grožybės apimti sunku.

Ir žvakutės ledinės lyg degdamos nyksta
 Nuo saulutės kaitrių spindulių...
 Oi, norėčiau atspėti kas vyksta
 Sidabrinės žiemužės metu!

/V.V./

Truputis apie poniutes ir dar kai ką.

/Feljetonas/.

Ponios stonas, kaip Dievą myliu, garbingas nuo pat užkulnių iki aukščiausiai išsikišusios frizūros kuokšto. Žinote, per pirmąją vestuvių naktį moteris įgauna dvigubo, jei ne trigubo, proto ir, be to, visi varžtai, lyg seno sovietiško traktoriaus, ir be tepalo pasileidžia. Jau nai poniai prieš akis atsidaro naujas pasaulis, lyg po žiemos atsibudusiai meškai, nauji uždaviniai ir siekliai; tiesiog, tik išskėsk sparnus ir pasinerk į visuomeniško ar labdaringo veikimo debesis. Visos durys tau atdaros, ypač, jei esi ponia direktorienė, ar ponia leitenantienė, ar ponia redaktorienė, ar, pagaliau, ir stambi ponia spekuliantienė.

Ir jeigu vyrai mūsų lagerinėse sąlygose nusiskundžia esama buitimi ir slankioja lyg pasenęs čigono arklys, dejuodami esą nuobodu ir pasigenda noro ir akstino dirbti, - pasakysiu tiesiog į veidą: "Dvasios ubagai esat ir dar su aiškiais nostalgijos simptomais bei smegenų reumatu. Pažiūrėkit į mūsų ponias! Kodėl jos randa tokia neišsemiamą dirvą savo veiklai ir kapstosi lyg karkvabalis, iškritęs į didžiausią kavijaro bliūdą, negalėdamas iš jo išlipti." Jos yra tiesiog perkrautos darbu: į parą tikrai suskaitysi ne mažiau 36 darbo valandų. Tai aukš-

čiausias stachanoviškumo pavyzdys ir visai be socialistinių lenktynių

Žiūrėkim:

1.rytiniam plaukų sušukavimui	2 val.
2.Antakių ir lūpų dažymas iki 8 kartų per dieną	2 val.
3.Popietinei šukuosenai taip pat	2 val.
4.Nagų lakavimas ir panašus tualetas	2 val.
5.Pastangos priminti savam vyrui,kad turi žmoną	4 val.
6.Rūpesčiai kitų šeimų likimu ir jų vedybinių gyvenimų nemažiau	8 val.
7.Susipažinimas su svečiais ir jų kritika	4 val.
8.Naujausios žinios, visuomeniška filosofija ir šiaip etinis bei estetinis lavinimasis	5 val.
9.Naujausios mados ir asmeninės aprangos sunkūs uždaviniai	4 val.
10.Susitvarkymas bei higieniški atributai	2½val.
11.Vaikučių priežiūra ir auklėjimas	15 min.
12.Švaros palaikymas kambaryje	15 min.

viso: 36 darbo val.

O kur dar tinkamas poilsis, šokiai, visokios sutiktuvės, išleistuvės, vestuvės ir taip be galo. Joks vyras neišlaikytų: -nereiktų nei pistoleto ar charakryri peilio. Ir be jų būtų senai numiręs.

Jeigu mūsų ponių gyvenimo nuotrupėles išdėstytumėm scenoje, tai gautųsi ne kiek neblogesnė drama, kaip kad ruošiamą misteriją. Ir visai be vargo: nereiktų nei eksportuoto režiseriaus; vietoj mėlynų, ružavų ir fiolelinių šviesų - paprasčiausia kambario lempa; vietoj sužeistų, užmuštų ar kitaip kruvinų - galima įstatyti tik truputį nagais apdraskytą fizionomiją; gi, sunkus Vilniaus klausimas būtų visai nesprędžiamas ir senojo D.K.Gedimino kaulai galėtų ramiai ilsėtis, o ne šūkauti Mittenwaldo lietuvių stovyklos scenoje. Ir Bernardas Brazdžionis, Alė Sidabraitė bei Petras Babickas su kitais senaisiais mūsų poetais būtų ramūs dėl savo eilėraščių, nes šiam reikalui iš jų kūrybos niekas nieko neplagijuotų. Nebūtų, žinote, tokio nesusipratimo, kad medikai pavirstų antropologinės dramaturgijos gimdyvėm, o dvasiškai jų lyriniai poetinėmis pribuvėjomis. Tik muzikams būtų sunkus uždavinys, nes melodijas reiktų kurti griežtai kraštutiniškas: arba forte-fortissimo arba šnabždu-šnabždissimo. Čia kitokiems tonam vietos nėra.

ŠEIVOKAS.

/Tęsinys-sukurtoji drama iš ponių gyvenimo nuotrupų bus idėta sekančiame numeryje./

- I Kortožninkas: Žinote, iki 6 val. ryto lošti kortomis yra per daug.
II Kortožninkas: Iš tiesų, per daug! Užtenka iki ryto 5 valandos!

Veikliausio mūsų sporto klubo "Velnio Abrozėlis" žymesnieji nariai ir siluetai.

Julytės dienoraštis.

/Tesinys iš 4 nr./

Pirmadienis, 19....VII.6.

Vakar buvau bažnyčioje. Ėjau saulės apšviestais laukais ir pievomis. Tiek žydinčių gėlių ir tokia žaluma laukuose! Dievuliau, koks nuostabiai puikus Tavo sukurtasis pasaulis! Kiek gyvybės ir neapsakomo grožio... kiekviename grumstelyje, ir menkiausioje dulkelytėje Tavo rankos tvariniai reiškiasi! Būk palaimintas mano Sutvėrėjau ir amžinybės Valdytojau! Dėkoju Tau už viską: už mano jaunystę, bujojančią nuotaiką, už sveikatą, mano svajones, ilgesi ir taip gražius, gražius sapnus!.. Priimk mano padėkos malda ir laiminki mano šios kelionės pirmuosius žingsnius... Aš viską paaukoju Tau ir viską, ką man skyres esi, visada priimsiu dėkinga širdim ir skaisčiais jausmais...

Bažnyčia buvo pilnutėlė maldininkų, kurie savo širdžių rūpesčius maldų ir giesmių garsais siuntė į aukštąjį dangų, o vargonų muziką davė neapsakomai švelnius ir lengvus tiems garsams sparnus. Jie tikriausiai juos nunešė prie Dievo sosto ir jo papėdėje, kaip šilkinis audinys, patiesė. Aš jutau ir išgyvenau mišių galingumą ir Pakilėjimo šventąją aukštybę. Aš ir pati meldžiausi kaip niekada dar nebuvau medusis. Klūpočiau prieš šventąją, prieš gerąjį jaunikaitį-sužadėtinį vaizduojančią statulą ir tūnočiau paskendusio maldoje. Mano akys nė minutei nenukrypo į šalį, -jos visa mano sielos galia veržėsi per marmurinę statulą į tolimąjį dangų, kur nepaliamijama ramybė, rimbis ir palaima viešpatauja. Aš meldžiausi ir meldžiausi už save, savo tėvelius, brolius ir už visus artimuosius. Maldos galia, rodos, pakėlė mane nuo vėsių bažnyčios grindų ir iškėlė į neišmatuojamas begalybes ir... nebejutau nė savęs, nė visos aplinkos; nebegirdėjau minios giesmės gaudesio, vargonų garsų, nė švelnaus kunigo balso. Mane pripildė nežemiška jėga, neapsakomas gėris ir lengvumas. Aš skridau, ėjau per debesis, per skaisčiai apšviestas plynumas, per žvaigždžių milijonus žengiau ir vis į neišmatuojamą toli, į begalybę ir į amžinos palaimos sodą, kur žydi niekieno akies neregėtos gėlės, auga niekieno svajonėje nesapnuoti augalai ir gyvena skaistutėlės, baltais kaip sniegas ir plonais kaip voratinklis drabužiais apsirengusios būtybės. O nežemiška muzika, maišydamosi su paslaptingu chorų giesmių aidais, liūliavo, glostė mano sanarius, mano rankas, veidus ir dirgino ausis. Aš stipriai užmerkiau akis ir papurčiau galvą. Mano ilgi, banguoti plaukai užkrito ant kaktos ir palietė užspau-

tas akis, kurias atvėrusi pastebėjau vėl bažnyčios aplinką ir prieš mane buvusią marmorinę statulą. Bet dabar ji buvo pakeitusi savo pozą ir, rodos, pradėjo judėti... Taip..., iš tiesų, ji nužengė nuo piedestalo ir pamažu artinosi prie manęs, vargonų muzikos garsų nešama. Aš visą laiką sekiau ją akimis ir aiškiai mačiau visus jos daromus judesius. Ji slinko vis arčiau ir arčiau manęs..., o aš maldos ekstazėje paskendusį žiūrėjau į besiartinantį stebuklą. Statula priartėjo prie manęs ir savo ranka palietė mano galvą. Jos veidas spindėjo nenusakoma šviesa ir begalinis gėriu bei malonumu. Lengva šiurpulio banga, suteikdama tiesiog svaigulį sukeliantį pasitenkinimo jausmą perliejo mane ir aš primerkusi akis pamažu nuleidau galvą. Tuo momentu vargonai stipriai užgrojo malonės giesmę ir aš vėl, lyg atsibudusi iš gilaus sapno, pakėlus akis pamačiau šventąją statulą stovinčią nuolatinėje savo vietoje, sustingusią savo baltame marmure.

/Tęsinys sek.nr./

K A R W E N D E L

"Karwendel" nuolat skelbdamas žinias iš mūsų stovyklos plačiųjų masių gyvenimo, susilaukė iš tų masių pilno įvertinimo ir pripažinimo. Šis įvertinimas pasirodė pirmiausia rūsčiuose masių veiduose, o po to sekė ir kitokie to įvertinimo ženklai: grasinimai susprogdinti siųstuva, titulavimai blakėmis ir piemenimis ir virš visko pasiruošimas paglostyti "Karwendel" ir jo bendradarbius akmenimis. Šitokių faktų akivaizdoje "Karwendel" pasiuntė porą savo specialių bendradarbių pas garsiausią mūsų stovyklos juodosios magijos ir kortų būrimo specialistą bei profesorį, kuris labai maloniai sutiko išpranašauti "Karwendel" busimąjį gyvenimą. Profesorius, išdėjęs kortas, akivaizdžiai pareiškė, kad "Karwendeliui" ir jo bendradarbiams joks pavojus negresia, nes akmenys šiam reikalui dar neparuošti, o plytos tebestovi mūro sienose. Tuo būdu, "Karwendel" savo kilnųjį darbą gali ir toliau ramiai testuoti. Po to malonysis juodosios magijos profesorius "Karwendelio" bendradarbiams paskaitė idomią paskaitą apie filosofo Nietsches beprotybę ir išaiškino mokslininko Einsteino reliatyvybės teoriją. Pav., laiko reliatyvumą jis abibūdino šitaip: "Normaliam gyvenime minutė yra labai trumpas laikas, bet jei vienos minutės laikui kas nors tavo pasodins ant karštos plytos, tada toji minutė pavirs ištisa amžinybe. Vadi-

nas, ir profesorų Einsteina, pasodinus ant nusmailinto kuolo, jam tuoj pat išgaruotų iš smegenų visi reliatyvizmai". "Karwendel" bendradarbiai iš viso pirmą kartą savo gyvenime išgirdę aukščiau minėtų filosofų ir mokslininkų vardus, nuolankiai padėkoję magijos profesorui, nuėjo testi tiesioginio savo darbo - rankioti pletkus bei gaudus ir juos perduoti "Karwendel" siųstuvui; gi, ponas profesorius ėmėsi dėlioti pats sau kortas, klausdamas jų, kada jis išteks.

"Bunkeryje"-daboklėje prasidėjo modernių šokių kursai, kurie vyksta kasdien nuo 24 val. iki 2 val. Muzika - penkių radio džass-band. Į kursus dar priimami ir nauji mokiniai. Užsirašyti pas vieną to

bunkerio gyventoją, gyvenantį medinėm lentom apkaltoje celėje.

Juodasis magas.

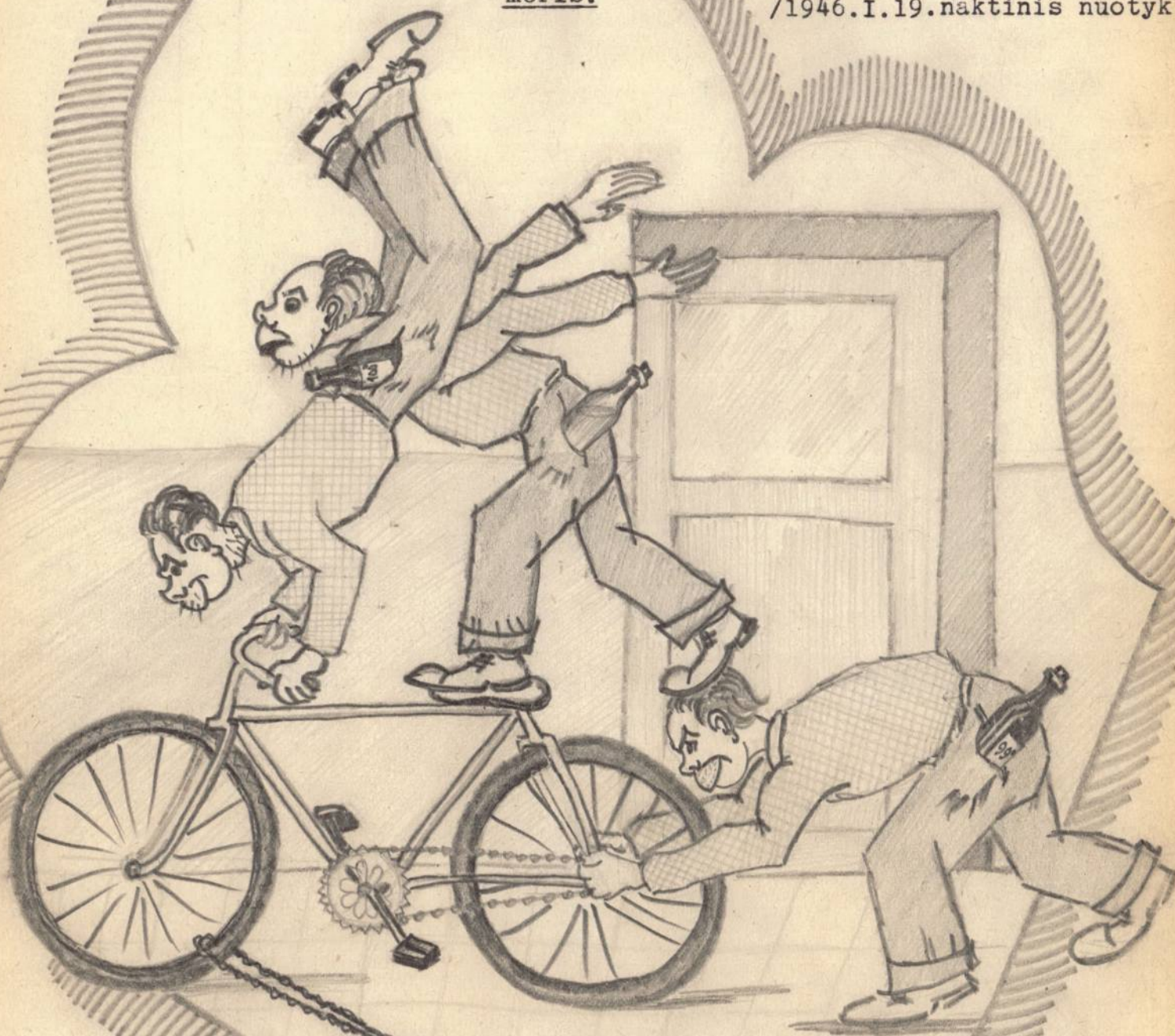
Šių metų sausio mėn. 30 dienos vėlu vakarą pirmo aukšto koridoriuje keletas labai šaunių jaunikačių surengė garsaus giedojimo koncertą. "Karwendel" bendradarbis, norėdamas sužinoti kieno garbei tas koncertas skiriamas, užklausė vieną garsiausiai traukusį choristą: "Sakyk, mielas, kodėl taip graudžiai dainuoji?" - "Aš ne dainuoju, bet verkiu!" - atsakė. "O kodėl verki?" - neatstojo korespondentas. "Egi, pragėriau paskutinius 140 markių ir dabar jas noriu atgal išverkti" - pasiūlykino jaunikaitis. "Karwendel" visiems mūsų stovyklos gyventojams pataria nepykti ant išgėrusių naktinių triukšmadarių, nes jie tatau daro ne iš piktos

valios, bet apgailėdami savo pragertą valiutą.

""

Vieno vidurnakčio linksmųjų brolių programos cirkinis numeris.

/1946.I.19.naktinis nuotyk./

I Brālis: Ei, grudi
atrāk, -nėvāram isturėti!

II Brālis: Tā, kad negāji!

"Karwendel" praneša, kad mūsų lageryje yra susikūrusi slapta teroristinė organizacija, turinti tikslą išnaikinti visus keturkojus. Šios organizacijos veikimo dėka jau pašalinta iš šio pasaulio keli uodeguoti bei vienas beuodegis keturkojis, o pats paskutinis išvengė mirties tik savo apsukrumo dėka, bet ir jam teko smarkiai paūsti kietą teroristų ranką, nes jie jam nežinomais vaistais paraližavo pačią paskutiniąją kūno dalį. "Karwendel" spėja, kad šiai organizacijai priklauso ir viena tikrai žavėtina panelė, kuri beveik kiekvieną popietį šachmatų salėje ruošia tokius koncertus, nuo kurių gali stipti ne tik musės ir kitokie vabalai, bet ir kiečiausio charakterio bei nervų keturkojai.

Tas pats "Karwendel" praneša visuomenės žiniai, kad pasižymėjusio aktyvisto Petro iniciatyva imama organizuoti senbernių draugija "Žaliasis Dobilas". Svarbiausias draugijos tikslas - padėti bevaikėms

M A R G O I R K I K I

Nematysim dėdę Samą,
Kurs už vandens gyvena!...
Nematysim jau Šiauliu,
Savo gimtinės, namų...

Tiktai Margo optimistas,
Nors prie stulpo jau pririštas:
Gaubta stiklą laukan traukia
Ir šviesios saulutės laukia!

šeimoms. Smulkesnės informacijos teikiamos kiekvienu momentu prie siu-
vyklos koridoriuje.

"Karwendel" suuode, kad viena labai pabažni asaba pradėjo regist-
ruoti prieš patriotiškai nusiteikusius asmenis, ypač tokius, kurie da-
bartiniu metu nepripažįsta žodinės kovos dėl Vilniaus. "Karwendel" in-
žinierių štabas siūlosi padaryti svarstyklės mūsų patriotiškumui ma-
tuoti ir paruošti projektą, aukščiausiam patriotiškumo ženklui, kuriuo
galima būtų apdovanoti asmenis, turinčius daugiausia nuopelnų žodinėje
Vilniaus kovoje. "Karwendel" sutinka atlikti ir apdovanojimo ceremoni-
jas.

"Karwendel" sekliai išaiškino, kad sunkiausia tarnyba yra sargy-
binių, nes jie dėl to sunkumo niekuomet nestovi savo vietose, bet visa-
da kažkur pabėga, palikdami tuščią postą. "Karwendel" visiškai pritar-
damas vargšams sargybiniams dezertyrams ir norėdamas jiems padėti iš-

N U O T Y K I A I .

Žiūri negrai išsižioję,
Kodėl būdos jų liepsnoja!
Jau čia burtai, kas negero!!!
Iš kur ugnis atsirado?!

Vadas spaudžia Margui ranką,
Meiliai kalba apie taiką.
Negrai, supuolę ant kelių,
Prašo pagailėt vaikelių.

vengti bausmių /negauna cigarečių arba skiriami be eilės tarnybon/, siūlo kiekvienam sargybiniui išitaistyti savo iškamšą-manekoną, kurį, pasišalinę iš posto, galėtų pastatyti savo vieton ir tuo būdu apgauti sargybos viršininkus ar lagerio komendantą, einančius tikrinti jų būrumo.

""

S P O R T A S

Šachmatai.

"A" klasės turnyre beliko sužaisti kai kuriems po dvi partijas ir todėl reikia manyti, kad sekančią savaitę šis garsusis turnyras pasibaigs. Dabartiniu metu po idomių ir permainingų kovų paskutinėmis dienomis padėtis šiek tiek pasikeitė: Iki šiol pirmąją truputį nuslydo žemyn, o atsilikusieji pasistūmėjo priekin. Šiuo metu pirmauja Koženiauskas su 11½ tšk. iš 14 part., 2. Thoms - 10½ tšk./16 part./ ir 3. Šneideris - 10 tšk./14 part./.

""

Krepšinis.

Mūsų krepšinio komanda po pergalės namuose prieš kombinuotą Oberlingeno lietuvių rinktinę, išvyko revanšinėms rungtynėms į Oberlingoną. Gaila, kad dėl tarnybinių ir kitokių priežasčių negalėjo ten vykti du mūsų gerieji krepšininkai. Dėl tos priežasties mūsų škiečiai ten gali ir pralaimėti. Bet pažiūrėsime!..

""

Leidžia Lietuvių Kultūriniam Reikalams Komisija.